

ἀγορεύσις δι' ἀντης μὴ γίνεσθαι ἐπ τὸν οὐκ
ἐστιν, οὐδὲν ἄποπον, καθάπερ καὶ ἡνὶ τῷ δύο-
ποιὸν ιερουλούμενον καὶ γενέτων πόσιν, οὐδὲ
τοποθετοῦσιν περιέντων καὶ ὑγραζούσιν, πέ-
ραν αἰσθαντοῦσι τὸ νεροσκότα μέρη τῆς σύ-
μποσιος. Καὶ ἀντὶ μὲν, ἀθερεσέγον δι' οὐκ
εφῆσιν ἔπειτα δι' οὐκ τὸ δέρμα μέρες ἀν-
θρώποιντο τε αὐτὸν φύσειν τούχες [εἰς δέρ-
ματος γε φύσειν τούχες] λευκῇ τὸ φύσι-
ται, διὰ τὸ τὸ δέρμα ἀδενετεργον γαρίσαν,
τὸ οὐκ εφῆσιν, καὶ τὸν λευκὸν ἀθερεσέτων
τὸ τούχες. καὶ διὰ τὸν μὲν τοὺς δημοσίους ζώ-
οις θιαρίσεις ὄμοιοις τὰ δέρματα, οὐδὲντος
ἀφοτανάντα· εἰ τοῖς εἰδῶν φύσισι, οὐδὲντος
ἀδενής μελίστα τὰ δέρματα· μονοτόκον γαρ
δέντι. οὐ δὲ τοῖς μελύμοις παρεὶ φύσιν τὸ
δέρμα γίνεσθαι καὶ αὔρην ἀπειδεῖ μελίσται οὐκ
παρεὶ φύσιν, τότε καὶ ἀδενετεργον.

κβ Διὰ τὸ τοὺς μὲν ἄποποις καὶ τοὺς ὄνοις εἴ-
τησιν οὐλῶν φύσειν τούχες· τοῖς δὲ αἰδεῖσιν
ποτε, οὐδὲντος δέρματος τὸ φύσιον τὸν θερμότητα,
οὐδὲντος αἰδεράποις παντελῶς καλύπτει, διὰ
τὸν ἀδενετεργον τούχος· τοῦτο τὸ παρεῖται
ἐκολύσιστ, δέσφυγε δέ. κγ Διὰ τὸ τοὺς ζώοις
εἴτησιν πόδες; οὐ δὲ παντοῖς μὲν τὸ μενονάθρον,
εἰδίκτη τὸ ιηρεμεῖν; σωματικαὶ τὸ σεβατητὴν
οὐδὲντος τὸν θερμότητα, οὐδὲντος φύσιον τὸν
μὲν γίνεσθαι τότε· οὐδὲντος τὸν θερμότητα
οὐδὲντος τὸν ποδῶν οὐδὲντος τὸν θερμότητα. κδ Διὰ τὸ
εἰλάτην χρόνον τὰ ζῶα καθεύδει, οὐ ἐγένετο
ποτε, οὐ συνεχῶς δέ; οὐ διὰ τὸ μὲν αὔρην πά-
σαν πέπεσθαι τὸν ποδῶντος; [εἰλάτην πε-
τροφθῆ, καυφιάδεν διαγέρεται] καὶ πλεονάκες
δέ οὐτερεται, δύσις φυγής ὁ τόπος ὁ πέπεσθαι
οὐδὲντος τὸν ποδῶντος.) ταχὺ γε παίεται καὶ
πολλαῖς τὸν διάπαυσις, ἔγρασις δέντινον δέ,
εἰδίκτης, διὰ τὸ διάπαυσιν τὸν φάνερον.
εἰλάτην δέ τοι τοῦτο πλείω χρόνον οὐδὲντος
μένεται τὸν δέ φύσιν ἔργων· οὐδὲντος εἰ τὸ
εἰδίκτην δέντιν τὸ μὲν οὐκοις πλείως χρόνον εἰδίκτη-
σιν οὐδὲντος. κε Διὰ τὸ οὐκ ζῶων τὰ μέρη,
δέ τοι αἰολούθετο τοῖς γένουσσοις τὰ δι' οὐκέ,
οὐδὲντος; οὐδὲντος, οὐδὲντος; οὐδὲντος τὰ μέρη,
ταχὺ διολαμβάνει τὸ γνωστόν.

Nam et si esse, suauius est, quām non esse, non tamen plus temporis propriea edimus, quām à cibo abstinemus. 34 Cur animantium alia statim parentes sectantur, alia sero, vt homo, vel vix vnuquam? An quād alia cito vim recipiunt cognoscendij

A Cūm itaque hæc immutata sit, nihil profectò absurdum fuerit, si ex ea non idem præterea proficiscatur. Sicut in ateis quoque appellatis licet percipere: nam illas etiam corporis summi corruptionem, mutationēisque esse nouimus. At iumentis attritis, vbi ad sanitatem redierunt, patentes vitiatae, corporibus denuò eisdem replentur, quanquam debilitibus, quām principiō fuerint. Sed cūm etiam cutis eorum pars sit, confici pilis, prouenire que possunt: cūtē nanque pilos enatci certum est. Sed candidi propriea oriuntur, quoniam

vt secunda hæc cutis imbecillior, quām prima est, sic pilus candidus ille imbecillimus exit. 30 Cur in animalium cætorum genere seruari æquæ gemini possunt, quanquam sexus sunt triusque: in hominum autem non possunt? An quād homini maximè partus geminatio contra suæ naturæ legem accidit: singulos enim parere sanctum est, tum in geminis ipsis marem, ac freminam creati natura omnino recusat. Ergo quod maximè contra naturam est, id & imbecillum esse ratio postulat. 31 Cur equis, & asinus pilis è cicatricibus possunt evenire, hominibus autem non possunt? An quād cicatrix vel suam ob densitatem impedimento est, vel quia depravata nutrimentum hominibus. Itaque ex toto propter pilis infirmitatem impedimento est. Equis autem, ne pilis exeat, nunquam est, sed depravat, facitque ne prior integritas seruetur. 32 Cur pares pedes natura animantibus dedit? An cuique, cūm mouetur, partem aliquam requiescere necesse est. Quād si pedes impares essent, ne hoc fieri posset, accideret agitur enim motus sua obuersario pedum. 33 Cur animalia, vt minus temporis dormiunt, quām vigilent, sic non continuè, sed vicitim modò vigilando, modò dormiendo, somnum suum perficiunt? An quād non simul omnis vacans materia coquitur: sed vbi pars aliqua est concocta, leuatum iam animal expurgescitur. Et verò sæpius illi expurgescuntur, quibus ea pars frigida est, quæ quidem excrementum domat, & concoquit. Fieri enim vt celeriter, sæpeque cestetur: Cestatio autem, non nisi expergescatio est. Suavis quoque res ea ipsa, quoniam requies est, non immeritè esse videtur sed nihilo quidem plus temporis in munere naturalium actionum consumimus.

F 34 Cur animalia, vt minus temporis dormiunt, quām vigilent, sic non continuè, sed vicitim modò vigilando, somnum suum perficiunt? An quād non simul omnis vacans materia coquitur: sed vbi pars aliqua est concocta, leuatum iam animal expurgescitur. Et verò sæpius illi expurgescuntur, quibus ea pars frigida est, quæ quidem excrementum domat, & concoquit. Fieri enim vt celeriter, sæpeque cestetur: Cestatio autem, non nisi expergescatio est. Suavis quoque res ea ipsa, quoniam requies est, non immeritè esse videtur sed nihilo quidem plus temporis in munere naturalium actionum consumimus.